

11 juni 2012 Koningschieten Deurne

De bevriende Sint-Antonius-Abtgilde van Deurne, Nederland nodigde onze gilde vorig jaar uit op haar koningsschietsing. Zij was immers ook al een paar keer te gast in Herentals en ze wilde graag eens laten zien hoe het koningschieten er in Deurne aan toe gaat.

Maandag 11 juni 2012 reden dus een twintigtal gildeleden van Herentals met de bus naar Deurne. Iets over 8 uur in de regen vertrokken; om stipt half 10 aangekomen in Deurne. En de regen was zo goed als verdwenen.

De Sint-Antonius-Abtgilde kwam fier aangestapt, netjes in de pas; 6 trommelaars gaven de maat aan.

Wij volgden mee naar de kerk voor de eucharistieviering.

Een mooie, eenvoudige viering die werd opgeluisterd door prachtige gezangen van het gildekoor. In dat koor zijn de 4 gilden van Deurne vertegenwoordigd.

Na de mis volgde een fikse wandeling van 1 à 1,5 km. naar het gidelokaal. De gildebreeders en de trommelaars van Deurne vormden aan de ingang een erehaag voor ons zodat wij “waardig konden binnenschrijven”.

Wij werden aangenaam verrast toen we de feestelijk gedekte tafels zagen. De broodjes, het rozijnenbrood, de peperkoeken de beschuit met chocoladehagel smaakten heerlijk!

Omstreeks half een was het tijd om aan het koningschieten te beginnen. Daarvoor moesten we terug enkele honderden meters opstappen naar het terrein waar de hoge wip staat opgesteld. Bekend terrein want in 2005 waren we op die plaats te gast voor een groot gildefeest.

De Sint-Antonius-Abtgilde zorgde weer voor een verrassing toen een huifkar verscheen om de mensen die het wilden naar het terrein te brengen. En er werd dankbaar gebruik van gemaakt door een aantal gildeleden.

De koningsschietsing werd ingeleid door de nodige toespraken door de hoofdman en de burgemeester van Deurne. Met enige ceremonie werd de uittredende koning ontdaan van zijn koningskazuifel.

Tot de prominente figuren die een ereschot mochten doen, behoorden ook onze hoofdman, koning, keizer en eerste deken Davy die de gildeprijs vertegenwoordigde.

Even waren we benieuwd hoe ze het zouden doen, want in Deurne wordt met buks geschoten. Iets totaal anders dan de handboog. Het was deken Davy Van Kerckhoven die één ganse vleugel van de houten vogel schoot!

Toen was het de beurt aan de gildebreeders van Deurne en regelmatig kwamen er houtsplinters naar beneden. We wisten na een paar ronden al wel wie de betere schutters waren. Eigenlijk niet helemaal onverwacht was het ene Pieter die met het 121ste schot de laatste resten van de vogel naar beneden haalde. Door de stukjes hout bijeen te rapen, toonde hij dat hij het koningschap aanvaardde en dit voor de termijn van 2 jaar.

De nieuwe koning moest ook over de gildevlag stappen; zo gaat het ook bij ons. Wat we nog niet hadden gezien, was de nieuwe koning die een enorme bloemenkrans rond de hals kreeg en bovendien een vredes- of overwinningsspijpl moest roken!

Natuurlijk hoorden de nodige felicitaties en drankjes erbij.

Alles bij elkaar had de schietsing misschien 2 uren geduurd; niet echt lang dus. Met de buks gaat het ook wel sneller dan met de handboog.

In optocht gingen we daarna terug naar het centrum, naar het gemeentehuis. De wagen met de minder mobiele volgde. Het was intussen zelfs zonnig en warm geworden.

In de grote ontvanghal klonken de trommels van de Sint-Antonius-Abtgilde indrukwekkend.

De burgemeester en een wethouder heetten ons welkom. Hoofdman Ferdi en de koning en de keizer kregen zelfs een geschenkje. Na de toespraak van de burgemeester werd het glas geheven op de nieuwe koning en op de vriendschap tussen de gilden van Deurne en van Herentals.

Voor we weer naar het gidelokaal terugkeerden, werd nog even een drankje aangeboden in één van de café's daar in het centrum. Volk genoeg op de been nu want het was kermis in Deurne.

Terug in het gidelokaal, met de nodige kilometers in de benen, werd ons nog soep en broodjes kroket aangeboden. Overvloed! Maar het smaakte alweer.

Om half 7, een half uurtje later dan voorzien, was het tijd voor het afscheid. Samen in een grote kring zongen we “ons” afscheidslied.

Het was een hartelijk afscheid met onze welgemeende dankwoorden voor de gastvrijheid van de Nederlanders. Er werden al plannen gemaakt voor de koningsschietsingen over 2 jaar: één schietsing in Herentals en één in Deurne. We kijken er naar uit!

Met regen waren we gekomen en met regen reden we weer naar huis. De lofzang over deze fijn georganiseerde dag ging nog even door in de bus maar al gauw werd het stil.

Om kwart voor 8 kwamen we een beetje moe maar 200 procent voldaan weer terug in Herentals.

Iedereen was het erover eens: dit was een onvergetelijke dag! Een belevenis!